

Arrest

nr. 172 452 van 27 juli 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 2 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2016.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 juni 2016 in plaats van 31 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. GASPART *loco* advocaat M. LYS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Eritrese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Hadish Adi, nabij de stad Badme, op 1 januari 1991. In het jaar 1998 diende u samen met uw familie uw geboortedorp te ontvluchten, daar er een grensconflict uitbrak tussen enerzijds Eritrea en anderzijds Ethiopië. Jullie gingen naar het dorp Adi Bare, waar u samen met uw familie woonde tot het jaar 2006. Nadien verhuisde u met uw familie naar het dorp Telegemja. U liep school te Adi Bare, en beëindigde er de zesde graad in het jaar 2007. Gezien uw broers in het jaar 2006 meegenomen werden om het Eritrees leger te vervoegen, en er niemand meer was om voor de dieren te zorgen, besloot u op te houden met school te lopen na het

beëindigen van de zesde graad. In het jaar 2011 poogde u Eritrea te ontvluchten via Soedan, maar u werd gevat. U werd opgesloten in een gevangenis te Aderset gedurende zes maanden, en werd nadien naar de stad Nakfa gebracht, waar gedurende 3 maanden militaire training kreeg. U werd nadien aangesteld te Teseney, waar u een viertal maanden verbleef. U kreeg nadien verlof daar u zwanger was. U keerde naar huis terug en beviel van een kind op 29 juli 2012. U huwde met de vader van uw kind - O.H. – in het dorp Adi Bahaylay. U leefde nadien ondergedoken, daar u niet wou terugkeren naar uw dienstplek. U dook onder in de bergen, waar u naar goud zocht. U werd er uiteindelijk gevat en opgepakt, waarna u gedurende een maand en drie weken opgesloten werd in een gevangenis te Dugana. U kwam uiteindelijk vrij nadat u iemand vond die zich garant kon stellen voor u. Na uw vrijlating, in februari 2014, keerde u niet terug naar uw dorp, maar ging u meteen richting Shambuqo, en nadien verder naar de Ethiopische grens. U werd de grens over geholpen door personen aan wie u 10 000 Nakfa betaalde. Nadien werd u, vanuit de stad Badme, naar het ontvangstcentrum voor vluchtelingen te Enda Abaguna gestuurd. U werd ondergebracht in het vluchtelingenkamp Hitsats, waar u gedurende een drietal weken verbleef. Nadien reisde u per smokkelaar verder naar Khartoem, van waaruit u verder naar Libië reisde. U verbleef van april 2014 tot mei 2014 te Tripoli, en reisde nadien verder per smokkelaar over de Middellandse Zee naar Italië. Nadien zette u uw reis verder naar België waar u aankwam op 29/07/2014. U vroeg de volgende dag asiel aan bij de Belgische asielinstanties. U werd een eerste keer gehoord op het CGVS op 2 juni 2015. Het CGVS nam nadien, op 23 juli 2015, de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, daar er geen geloof gehecht kon worden aan de door u geopperde Eritrese nationaliteit. Op 26 augustus 2015 diende u beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. In uw verzoekschrift werd – onder meer – gesteld dat u de tolk, die u tijdens het eerste gehoor op het CGVS bijstond, reeds voor uw gehoor op het CGVS ontmoet zou hebben, en zelfs bij hem op bezoek zou zijn geweest in Oostende. Voorts werd gesteld dat hij zou hebben gepoogd om u, met gebruik van dwang, seksueel te misbruiken. U vermeldde dit alles aan uw advocaat wanneer u met deze het beroep tegen de eerste beslissing van het CGVS voorbereidde, en u diende nadien klacht in tegen de betreffende tolk, bij de politie van Zandhoven. U meent dat deze tolk met opzet meerdere zaken verkeerd vertaalde tijdens het gehoor, en deze slechte en/of foutieve vertalingen een grote invloed hadden op de door het CGVS genomen weigeringsbeslissing. Omwille van de ernst van de door u geuite beschuldigingen, besloot het CGVS op datum van 23 oktober 2015 de eerste weigeringsbeslissing in uw dossier in te trekken, om u de kans te geven deze beschuldigingen in een tweede gehoor uiteen te zetten en te duiden, teneinde te beoordelen of, en in hoeverre, potentiële problemen met de tolk die u tijdens het eerste gehoor bijstond, een invloed zouden hebben uitgeoefend bij de beoordeling van uw asielaanvraag. U werd daartoe een tweede keer gehoord op het CGVS op datum van 8 januari 2016, bijgestaan door een andere tolk die de taal Tigrinya machtig is.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt. Er dient immers vastgesteld dat uw, door u geopperde, Eritrese nationaliteit en herkomst, niet aannemelijk bevonden worden.

U verklaarde geboren te zijn in de loop van de eerste maand van het jaar 1991 (zie gehoorverslag CGVS I, p. 3). Gevraagd welke de eerste maand van het jaar is, antwoordde u – al vragend – of dat de maand Meskerem is [hetgeen overeenstemt met de maand ‘september’ - dus de negende maand - in termen van de Gregoriaanse / Europese kalender die gangbaar is in Eritrea – zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier]. Gevraagd wanneer nieuwjaarsdag gevierd, antwoordde u de eerste maand. Gevraagd hoe de eerste maand genoemd wordt, antwoordde u dan weer dat u het niet weet. Gevraagd waarom u meent dat de maand Meskerem de eerste maand van het jaar betreft, en wat er gebeurt in deze maand op basis waarvan u meent dat het de eerste maand is, antwoordde u de vraag niet te begrijpen, en u voegde eraan toe dat u de maanden niet kan tellen (zie gehoorverslag CGVS I, p. 4). U verklaarde daarna dat u de namen van de maanden niet kent, maar u wel de nummer van de maanden kent. Gevraagd in welke maand van het jaar het schooljaar aanvangt te Eritrea – en u gezegd dat u kunt antwoorden met het nummer van de maand (gegeven uw verklaring enkel de nummers van de maanden te kennen), antwoordde u dat het schooljaar aanvangt in de eerste maand van het jaar. Gevraagd of de eerste maand van het schooljaar dan samenvalt met de eerste maand van het kalenderjaar, antwoordde u dat het schooljaar in de eerste maand aanvangt, en afloopt in de zesde maand. Gevraagd of het schooljaar dan slechts zes maanden telt, antwoordde u bevestigend, herhaalde u dat het zes maanden duurt, en voegde u eraan toe dat men eerst drie maanden schoolloopt, er dan een vakantie is, en er dan opnieuw drie maanden school zijn.

Gevraagd hoelang de door u vermelde vakantie duurt, antwoordde u 3 weken à 1 maand. Ter verduidelijking gevraagd hoelang het, na afloop van het schooljaar in de zesde maand van het jaar,

duurt tot het nieuwe schooljaar begint, antwoordde u dat het duurt tot de eerste maand van het jaar (zie gehoorverslag CGVS I, p. 5). Gevraagd of het dan, na afloop van het schooljaar, zes maanden duurt alvorens er een nieuw schooljaar begint, antwoordde u bevestigend. **Het dient vastgesteld, zo blijkt ook uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, dat het schooljaar in Eritrea aanvangt in de negende maand van het jaar – de maand september ofte ‘Meskerem’ in de taal Tigrinya – en afloopt in de zesde maand van het jaar – de maand juni ofte ‘Sene’. Tussen juni [sene] en september [meskerem] is er een zomervakantie.** U erop gewezen dat uw verklaring – namelijk dat het schooljaar te Eritrea slechts 6 maanden zou duren – foutief is en dit helemaal niet correct is, antwoordde u dat u het zo kent (zie gehoorverslag CGVS I, p. 37). U er opnieuw op gewezen dat dat niet zo is, en eraan toegevoegd dat, indien u eigenlijk geen school gelopen zou hebben in Eritrea en al langer geleden het land verliet dan initieel aangegeven, u dat ook zo moet zeggen, gezien de hierboven vermelde manifest incorrecte verklaringen fundamenteel afbreuk doen aan de door u geopperde afkomst uit Eritrea, bleef u erbij dat wat u zegt hetgeen is dat u weet. **Uw verklaringen – met name dat het schooljaar slechts zes maanden zou duren, aanvangt in januari en afloopt in juni – zijn dan ook volledig incorrect. Dat u voorts aangaf dat de eerste maand van het jaar, de maand ‘Meskerem’ is [september], wijst er enkel op dat u veeleer vertrouwd bent met de [in Ethiopië gangbare] Ge’ez kalender, die te Eritrea enkel gehanteerd wordt door de kerk. Immers, in termen van de [in Ethiopië gangbare] Ge’ez kalender, start het kalenderjaar in de maand Meskerem, hetgeen overeenstemt met de maand september. Het dient vastgesteld dat uw frappante onwetendheid betreffende het schoolsysteem in Eritrea, en meer bepaald de maanden waarin het schooljaar begint en eindigt, ernstig en fundamenteel afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden Eritrese nationaliteit en herkomst. Immers, dat u opperde dat het schooljaar slechts zes maanden duurt (van januari tot juni), hoewel u zelf gedurende zes jaren school gelopen zou hebben in Eritrea, en u opperde hiervan zeker te zijn, doet volledig afbreuk aan de door u geopperde schoolcarrière te Eritrea.**

U verklaarde dat u huwde op de 28e dag van de vierde maand van het jaar 2012 (zie gehoorverslag CGVS I, p. 16). Gevraagd welke maand dat is – de vierde maand – antwoordde u, enigszins ontwijkend, dat het dan ‘Fasika’ was. Gevraagd wat dat is – Fasika – antwoordde u dat dat in de vierde maand is, ten tijde van ‘Lidet’. Gevraagd wat ‘Lidet’ is, antwoordde u dat Jezus Christus geboren werd op die dag. Gevraagd of u er zeker van bent dat dat gevierd wordt in de vierde maand van het jaar, antwoordde u zich te hebben vergist, en verklaarde u dat Lidet gevierd wordt in de eerste maand van het jaar. Gevraagd naar de naam van de eerste maand, bleef u evenwel het antwoord schuldig. Gevraagd op welke dag van de eerste maand het religieuze feest ‘Lidet’ wordt gevierd, antwoordde u op de eerste dag van de eerste maand (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd of ‘Lidet’ dan op dezelfde dag gevierd wordt als nieuwjaarsdag, antwoordde u bevestigend. Ter bevestiging deze vraag opnieuw gesteld, antwoordde u opnieuw dat ‘Lidet’ en nieuwjaar op dezelfde dag gevierd worden. **Het dient vastgesteld, zo blijkt ook uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, dat de orthodoxe religieuze feestdag ‘Lidet’ [Kerstmis] gevierd wordt op 7 Tiri, ofte 7 januari. In termen van de in Ethiopië gangbare Ge’ez kalender, komt dit overeen met de datum 29 Tahsas – 29 december – en betreft dit de vierde maand van het jaar. ‘Fasika’ betreft het orthodoxe paasfeest, waarvan de datum varieert. Dat u eerst verkeerdelijk opperde dat het orthodoxe kerstmis gevierd wordt in de vierde maand van het jaar, versterkt enkel de vaststelling dat u veeleer vertrouwd bent met de Ethiopische Ge’ez kalender, waar deze feestdag inderdaad in de vierde maand van het kalenderjaar valt. Nieuwjaar wordt, zoals in Europese landen, gevierd op de eerste januari. Het is helemaal niet zo dat nieuwjaar en kerstmis op dezelfde dag zouden vallen, zoals u opperde. Deze verklaringen doen verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamentele aangetaste geloofwaardigheid van uw geopperde afkomst uit Eritrea.**

Gevraagd of u publieke feestdagen kent, die gevierd worden in Eritrea, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS I, p. 36). U noemde de feestdagen ‘Onafhankelijkheidsdag’, ‘Martelarendag’, ‘Vrouwendag’ en ‘Bahti Meskerem’. Gevraagd wanneer het onafhankelijkheidsdag is, antwoordde u dat dat op de 24e van de vijfde maand is, maar u weet niet welke de naam is van deze maand (zie gehoorverslag CGVS I, p. 36 – 37). Gevraagd wanneer vrouwendag gevierd wordt, antwoordde u dan weer dat dat in de maand ‘Megabit’ is, maar u weet niet de hoeveelste maand van het jaar dat zou zijn – ondanks uw eerdere verklaring dat u enkel de nummers, en niet de namen van de maanden van het jaar kent. Gevraagd in welke maand de feestdag ‘Bahti Meskerem’ valt, antwoordde u – uiterst opmerkelijk – dat dat bij nieuwjaar is. Gevraagd welke maand dat dan is, verklaarde u de eerste maand. **Het dient echter vastgesteld dat de feestdag ‘Bahti Meskerem’ op datum van 1 september valt, en geenszins in de eerste maand van het jaar.**

Opnieuw dient gewezen op de opmerkelijke vaststelling dat u veeleer vertrouwd blijkt met de, in Ethiopië gangbare, Ge’ez kalender in dewelke de maand september de eerste maand van het jaar betreft. Gevraagd welke van de door u genoemde feestdagen - ‘Onafhankelijkheidsdag’,

'Martelarendag', 'Vrouwendag' en 'Bahti Meskerem' – als eerste in het jaar valt, welke daarna komt, etc., antwoordde u dat er eerst de feestdag 'Bahti Meskerem' is, daarna onafhankelijkheidsdag, dan vrouwendag, en dan martelarendag. Deze volgorde is echter volledig incorrect, immers: 'Bahti Meskerem' valt op datum van 1 september, Onafhankelijkheidsdag 24 mei, vrouwendag 8 maart en Martelarendag 20 juni. **Deze vaststelling doet verder volledig afbreuk aan de reeds ernstig en fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde Eritrese nationaliteit – en afkomst. Immers, dat u – bovenop het feit dat u de kalendermaanden niet kent, noch de volgorde van de maanden kent – evenmin correct weet aan te geven welke van de door u zelf genoemde feestdagen als eerste werd gevierd in de loop van het jaar en welke de volgorde is, toont verder uw volledige onvertrouwdheid aan, wat betreft de in Eritrea gangbare Gregoriaanse [Europese] kalender. Dat u voorts blijft aangeven dat de maand Meskerem de eerste maand van het jaar betreft, bevestigt deze vaststelling enkel.**

U gevraagd welke 'nues zoba's' [ofte 'sub-zoba; tweede hoogste administratieve indeling in Eritrea, onder het administratieve niveau 'zoba] er naast de nues zoba 'Shambuqo' – waar u zelf uw hele leven gewoond zou hebben – gelegen zijn, antwoordde u eerst 'Areza' en voegde u eraan toe dat Akurdet ver is (zie gehoorverslag CGVS I, p. 10). **U, ter verduidelijking – gezien de door u genoemde namen, twee nues zoba's (met gelijknamige hoofdstad) betreffen die niet grenzen aan de nues zoba Shambuqo – de vraag opnieuw gesteld, en u ter geruststelling verzekerd dat, indien u het niet weet, u dat ook maar zo moet zeggen,** antwoordde u dat er Areza is, alsook nues zoba Akurdet, alsook Tokombiya. Ter verduidelijking gevraagd of 'Tokombiya' een nues zoba betreft, antwoordde u bevestigend dat Tokombiya een nues zoba is. Gevraagd of u ooit hoorde van 'Molqi', antwoordde u bevestigend. Gevraagd wat het is, antwoordde u dat het een dorp is. Gevraagd of het enkel een dorp is, dan wel ook een nues zoba, antwoordde u – uw vorige verklaring bijstellend – dat het ook een nues zoba is. Gevraagd of u er enig idee van heeft waar deze dan gelegen zou zijn, antwoordde u te denken dat Molqi in zoba Debub gelegen is. **Het dient vastgesteld dat, zo blijkt ook uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, dat geen enkele van de door u genoemde nues-zoba's grenzen aan de nues zoba waar u uw hele leven gewoond zou hebben. Voorts blijkt dat Molqi een nues zoba in zoba Gash Barka betreft – de zoba waar u steeds gewoond zou hebben – en deze nues zoba [Molqi] grenst aan de nues zoba Shambuqo.** Gevraagd of u nog andere nues zoba's kent in de zoba Gash Barka, antwoordde u bevestigend, en noemde u 'Hay Kota', 'Tokombiya', 'Forto Sawa' en 'Afhimbol' (zie gehoorverslag CGVS I, p. 11). Gevraagd of u er zeker van bent dat 'Forto Sawa' een nues zoba betreft, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of 'Forto Sawa' enkel de naam van een nues zoba betreft, dan wel ook de naam van iets anders, antwoordde u dat het enkel de naam is van een nues zoba. Gevraagd of u er zeker van bent dat 'Afhimbol' een nues zoba betreft, antwoordde u opnieuw, zonder enige aarzeling, bevestigend. **Het dient opgemerkt dat 'Afhimbol' en 'Tokombiya' geenszins nues zoba's in Eritrea betreffen.** Gevraagd of u deze zaken reeds kende wanneer u nog in Eritrea woonde, dan wel of u het hier van andere vluchtelingen vernam – en u **ter geruststelling verzekerd dat dat helemaal niet erg zou zijn, maar u het dan wel zo moet zeggen –** verklaarde u dat u die dingen al wist wanneer u nog in Eritrea was, maar u deze plekken zelf wel niet bezocht. Gevraagd hoe u dat leerde in Eritrea, antwoordde u dat, wanneer men in Eritrea aan iemand vraagt waar deze woont, dit steeds aangegeven wordt in termen van de zoba en nues zoba waar men woont, en u dat zo hoorde. U verklaarde dat uw echtgenoot, in het kader van zijn legerdienst, vaak naar plekken als Assab en Massawa [Batse] ging (zie gehoorverslag CGVS I, p. 17). Gevraagd in welke zoba de stad Assab gelegen is, antwoordde u zoba 'Semienawi Keyh Bahri'. Gevraagd in welke zoba Batse [ofte 'Massawa'] gelegen is, antwoordde u de zoba 'Debubawi Keyh Bahri'. Opnieuw gevraagd of u dit al wist wanneer u nog in Eritrea woonde, dan wel of u dat pas leerde na uw vertrek uit het land, antwoordde u dat u dat al wist in Eritrea, dat u dat op school leerde, en u het ook wist van uw broer die er training kreeg. Het dient echter opgemerkt dat Massawa/Batse in de zoba Semienawi Keyh Bahri gelegen is, en Assab in de zoba Debubawi Keyh Bahri. **Uw verklaringen wat betreft de nues zoba's die grenzen aan de nues zoba waar u gewoond zou hebben, alsook omtrent nues zoba's in de zoba Gash Barka – waar u uw hele leven gewoond zou hebben – in het algemeen, alsook andere zoba's die u zou kennen in Eritrea, zijn incorrect en tegenstrijdig aan de beschikbare informatie. Dat u voorts opperde dat u deze zaken allemaal weet door de ervaring van uw leven in Eritrea, wanneer u gevraagd werd of u wel zeker bent, en of u deze zaken ook al kende wanneer u er nog woonde, overtuigt niet, en wijst er enkel op dat u deze 'kennis' (selectief) instudeerde.**

U verklaarde dat u geboren werd in het dorp 'Hadish Adi', in de regio van Badme op zo'n 30 minuten loopafstand van de gelijknamige stad Badme [die op heden in Ethiopië gelegen is], en u woonde in Hadish Adi tot het jaar 1998 (zie gehoorverslag CGVS I, p. 8). U verklaarde dat u tussen 1998 en 2006 woonde te 'Adi Bare', daar jullie Hadish Adi ontvluchtten na de uitbraak van het Ethiopisch-Eritress

grensconflict (zie gehoorverslag CGVS I, p. 7). Nadien verhuisde u met uw familie naar het dorp Telegemja, waar u gewoond zou hebben tot uw vertrek uit het land. U gewezen op de toch bevreemdende vaststelling dat u tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde dat u tot 1998 te Hadish Adi woonde, en nadien – in het jaar 1998 – naar Telegemja verhuisde, waar u gewoond zou hebben tot uw vertrek in februari 2014, en u derhalve uw geopperd verblijf te Adi Bare gedurende 8 jaren niet vermeldde (zie 'Verklaring DVZ', p. 4, punt 10), antwoordde u dat ze u dat niet specifiek vroegen, ze u enkel vroegen waar u woonde en u het zei. U er nogmaals op gewezen dat u er zei dat u van uw geboorte tot 1998 te Hadish Adi woonde, en van 1998 tot uw vertrek in februari 2014, te Telegemja, antwoordde u dat u zei dat u te Telegemja woonde, schoolliep te Adi Bare en geboren werd in Hadish Adi. **Deze verklaringen weten evenwel niet te overtuigen. Immers, als de door u genoemde informatie de enige informatie zou zijn die u gegeven zou hebben tijdens het gehoor op de DVZ, kan geenszins ingezien worden waarom er in het verslag van dit gehoor, gespecificeerd werd dat u van geboorte tot het jaar 1998 te Hadish woonde, en van 1998 tot uw vertrek in februari 2014 te Telegemja.** Voorts bleek u er inderdaad verklaard te hebben dat u uw lager onderwijs voltooide te Adi Bare in het jaar 2007, hoewel u tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde dat u reeds de lagere schoolopleiding afwerkte, en u in graad zes zat van het niveau 'junior' ['junior' ofte 'middle secondary education'] (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Ter ondersteuning van uw beweerde afkomst uit Eritrea, legde u onder meer een residentiekaart neer, die afgeleverd werd op datum van 7 oktober 2013 (zie gehoorverslag CGVS, p. 31). Reeds bij aanvang van het gehoor wees u zelf op het feit dat uw, op deze kaart vermelde, geboortedatum – namelijk 1993 – incorrect is, en dit een vergissing betreft die uw zus gemaakt zou hebben, daar zij deze liet invullen voor u (zie gehoorverslag CGVS I, p. 3). Uit de vertaling van deze kaart blijkt dat het, op deze kaart opgegeven, adres waar u gewoond zou hebben in Eritrea 'Hadish Adi, in de zone Telegemja, in nues zoba Shambuqo' zou zijn. Gevraagd hoe dat kan, gezien u volgens uw eigen verklaringen slechts tot 1998 te Hadish woonde, antwoordde u – allerminst overtuigend – dat steeds beide adressen worden vermeld, het huidige en vroegere adres (zie gehoorverslag CGVS I, p. 31). U erop gewezen dat dat er helemaal niet zo geschreven staat, en dat er te lezen valt dat het dorp Hadish Adi een dorp zou betreffen in de zone van Telegemja, onder de nues zoba Shambuqo, antwoordde u – opnieuw allerminst overtuigend – dat dat dan wel een vergissing zal betreffen bij het invullen van de kaart. U erop gewezen dat de vaststelling, namelijk dat, volgens de door u neergelegde residentiekaart, het dorp Hadish Adi in de 'zone' van Telegemja zou liggen, nergens op slaat, antwoordde u bevestigend, dat deze plaatsen inderdaad ver uiteen liggen. Gevraagd welke van uw zussen deze kaart liet maken, verklaarde u – tegenstrijdig aan uw eerdere verklaring – dat uw nicht de kaart liet maken. **Gevraagd waarom uw nicht deze kaart voor u ging aanvragen,** antwoordde u, de vraag **ontwijkend**, dat men een residentiekaart nodig heeft als je ergens heen wilt gaan, en ze je adres kunnen vragen (zie gehoorverslag CGVS I, p. 32). U de vraag opnieuw gesteld, antwoordde **dat u minderjarig was, en enkel meerderjarigen dat kunnen aanvragen.** U erop gewezen **dat u helemaal niet minderjarig was wanneer deze kaart afgeleverd werd,** gezien dit in oktober 2013 was [u was reeds 22 gegeven de door u opgegeven geboortedatum], **antwoordde u dat het geregistreerd werd in het jaar 2004, en het pas afgegeven wordt wanneer men de nationale dienst beëindigd heeft.** Vooreerst dient opgemerkt dat uw verklaring dat het geregistreerd werd in 2004, tegenstrijdig is met uw andere verklaringen. Immers, u verklaarde pas in het jaar 2006 verhuisd te zijn naar het dorp Telegemja, hoewel dit dorp wel vermeld wordt op uw residentiekaart die reeds in 2004 opgesteld zou zijn. De vaststelling voorts, dat u pas 9 jaar na de registratie, deze residentiekaart ontvangen zou hebben, is geenszins aannemelijk. Verder dient vastgesteld dat u volgens uw eigen verklaringen, de nationale dienst helemaal niet beëindigde. U geconfronteerd met deze laatste vaststelling, wijzigt u simpelweg uw verklaring, door te antwoorden dat ze het ook geven wanneer je nog in de nationale dienst zit. U gewezen op de vaststelling dat deze kaart werd afgeleverd op een moment waarop u, volgens uw eigen verklaring, zich verschool in de bergen waar u goud zocht (zie gehoorverslag CGVS I, p. 23), antwoordde u dat u heen en weer pendelde, en wees u erop dat u een kind had (zie gehoorverslag CGVS I, p. 34). Eerder verklaarde u evenwel dat u zich ging verstoppen in de bergen, u er goud zocht, en u van daaruit geld opstuurde naar uw moeder, voor de opvoeding van uw kind – u er uiteindelijk gearresteerd werd, gedurende een maand en drie weken opgesloten in de gevangenis, daarna op borg vrij gekomen, waarna u meteen naar Shambuqo ging, en verder naar Ethiopië (zie gehoorverslag CGVS I, p. 23). **Opnieuw dient gewezen op de manifeste tegenstrijdigheden tussen de door u afgelegde verklaringen. Deze doen verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas als Eritrese vluchtelingen.**

U verklaarde verder dat uw vader geboren werd te Badme, en uw moeder te Habela, in de zoba Maekel (zie gehoorverslag CGVS I, p. 14 en 15). Gevraagd hoe het komt **dat u tijdens het gehoor op de DVZ, deze informatie niet wist te geven** (zie 'Verklaring DVZ', p. 5, punt 13A), en u het nu wel oppert te weten, antwoordde u dat u dat niet gevraagd werd, en u enkel gevraagd werd naar hun namen, en of ze

nog leven. U verklaarde eveneens **dat u angstig was tijdens het gehoor op de DVZ, u daarom zei dat u niet gehuwd was, maar u in waarheid eigenlijk wél gehuwd bent en samen met uw echtgenoot een kind heeft** (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Gevraagd waarom u dat niet zei op de DVZ, antwoordde u **dat de ondervrager op de DVZ ruw was, en u van streek was** (zie gehoorverslag CGVS I, p. 5). U erop gewezen **dat u er wel uw kind vermeldde, alsook de vader van uw kind** (zie 'Verklaring DVZ', p. 7, punt 16), en gevraagd **waarom u dan niet zei dat u met de vader van uw kind gehuwd bent**, verklaarde u dat u dat inderdaad zei, en u op de DVZ verklaarde dat u niet gehuwd bent, en de vader van uw kind een vriend van u is. U voegde eraan toe – **uw vorige verklaringen, namelijk dat u angstig was en ruw ondervraagd werd op de DVZ, volledig tegensprekend – dat u eerst eigenlijk niet wou dat uw echtgenoot u hier zou vervoegen daar u kwaad was op hem, maar u nu van gedacht bent veranderd nu u er heeft over nagedacht, en u eigenlijk toch met hem zou willen samenleven. Deze verklaringen overtuigen helemaal niet. Dat u plots wel getrouwd zou zijn met de vader van uw kind, hoewel u tijdens het gehoor op de DVZ nog het omgekeerde beweerde, en u voor deze opmerkelijke vaststelling, twee tegenstrijdige redenen opsomt, overtuigt niet. Deze verklaringen doen dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u, in het kader van uw asielaanvraag, afgelegde verklaringen.**

Ook wat betreft de door u genoemde bedragen, die u aan smokkelaars betaald zou hebben, legde u tegenstrijdige verklaringen af tijdens het gehoor op de DVZ, en het gehoor op het CGVS. Zo verklaarde u tijdens het gehoor op de DVZ dat u geen reiskosten betaalde om van Eritrea naar Ethiopië te gaan, 10 000 Nakfa [Eritrese munteenheid] betaalde om van Ethiopië naar Soedan te reizen, 80 000 Nakfa betaalde om van Soedan tot Libië te reizen, en 1600 dollar betaalde om van Libië naar Italië te gaan (zie 'Verklaring DVZ', p. 11, punt 32). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde u dan weer wél betaald te hebben om de Eritrees-Ethiopische grens over te steken – met name 10 000 Nakfa (zie gehoorverslag CGVS I, p. 23). Voorts verklaarde u dat u 80 000 Nakfa betaalde om van Ethiopië naar Soedan te reizen (zie gehoorverslag CGVS, p. 23) – waar dit tijdens het gehoor op de DVZ nog 10 000 Nakfa was – en 80 000 Nakfa betaalde om van Libië naar Italië te reizen (zie gehoorverslag CGVS, p. 28) – waar dit tijdens het gehoor op de DVZ nog 1600 dollar was. U gewezen op de frappante vaststelling dat u tijdens het gehoor op de DVZ verklaarde 1600 dollar te hebben betaald voor de overtocht van Libië naar Italië, antwoordde u ontkennend en voegde u eraan toe dat het allemaal in Eritrea werd betaald, en er geen dollars werden betaald. **Uw verklaringen hieromtrent overtuigen niet en er kan enkel vastgesteld worden dat u tegenstrijdige bedragen en munteenheden noemt. Dit doet verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen afgelegd in het kader van uw asielrelaas, en meer bepaald wat betreft de reisweg die u gevolgd zou hebben naar België.**

U verklaarde tevens dat u in het Eritrees leger terecht kwam, nadat u gevat werd bij een poging Eritrea te verlaten via Soedan (zie gehoorverslag CGVS I, p. 34). U gevraagd wanneer dat gebeurde, antwoordde u 2011. U gewezen op de vaststelling dat u tijdens het gehoor op de DVZ nog verklaarde dat dit in 2010 gebeurde (zie 'Vragenlijst CGVS', punt 3.1), antwoordde u, opnieuw uw verklaringen simpelweg bijstellend, dat het misschien eind 2010 was. U verklaarde verder dat u opgesloten werd gedurende zes maanden, en nadien naar Nakfa gebracht voor militaire training (zie gehoorverslag CGVS I, p. 35). U werd er, naar eigen zeggen, getraind gedurende 3 maanden, en nadien aangesteld te Teseney. U gevraagd in welke zoba de stad Nakfa gelegen is, antwoordde u zoba 'Debubawi Keyh Bahri' [hetgeen letterlijk zuidelijke Rode Zee betekent]. Het dient evenwel vastgesteld dat de stad Nakfa in het uiterste noordwesten van Eritrea gelegen is, in de zoba 'Semienawi Keyh Bahri', ofte 'Noordelijke Rode Zee'.

Opnieuw dient vastgesteld dat uw verklaringen helemaal niet weten te overtuigen. Immers, indien u werkelijk gedurende drie maanden te Nakfa getraind zou zijn geworden, is het geenszins aannemelijk dat u zou menen dat deze stad in de zuidelijke zoba Debubawi Keyh Bahri zou liggen, gezien de stad Nakfa helemaal in het noorden van Eritrea gelegen is.

Wat betreft de door u ingediende klacht tegen de tolk die u bijstond tijdens het eerste gehoor op het CGVS, en uw verklaringen dat deze met opzet meerdere vragen aan u verkeer vertaalde, en meerdere antwoorden van u verkeerd vertaalde – hetgeen volgens u een grote invloed had op de eerste weigeringsbeslissing die door het CGVS werd genomen, en nadien ingetrokken – dienen volgende opmerkingen gemaakt.

Vooreerst dient opgemerkt dat het CGVS zich niet kan uitspreken wat betreft gegrondheid van de door u ingediende specifieke klacht tegen deze tolk die u een eerste keer bijstond op het CGVS, daar dit de bevoegdheid betreft van de politionele diensten bij wie u deze klacht indiende, en die op heden nog steeds zouden bezig zijn met het onderzoek aangaande uw klacht (zie gehoorverslag CGVS II, p. 6). Gezien de aard van de door u geuite beschuldigingen jegens de tolk die u een eerste keer bijstond op het CGVS – u verklaarde hem voorafgaand aan het gehoor op het CGVS reeds tweemaal bezocht te hebben in zijn woonplaats te Oostende, dat u ruzie had gehad met deze man bij uw tweede bezoek, deze wilde dat u met hem huwde, en hij omwille van deze redenen met opzet meerdere van de aan u

gestelde vragen, en de door u gegeven antwoorden, tijdens het eerste gehoor op het CGVS verkeerd zou hebben weergegeven (zie gehoorverslag CGVS II, p. 3) – dient evenwel opgemerkt dat u een wel erg lange periode wachtte vooraleer u deze feiten kenbaar maakte, en uw vermoeden uitte dat uw verklaringen met opzet verkeerd werden weergegeven door deze tolk. Zoals ook te lezen valt op de 4e pagina van het verzoekschrift tegen de eerste [nadien ingetrokken] weigeringsbeslissing vanwege uw advocaat, zou u pas, wanneer u samen met uw advocaat uw gehoorverslag overliep tijdens het voorbereiden van het beroep tegen de eerste weigeringsbeslissing, een eerste keer gewag hebben gemaakt van uw voorgeschiedenis met deze tolk, en uw vermoeden dat hij opzettelijk zaken verkeerd vertaalde (zie verzoekschrift dd. 26/08/2015, p. 4). Gevraagd waarom u er helemaal niets van zei, wanneer u de tolk zag tijdens het eerste gehoor op het CGVS, verklaarde u **dat u in eerste instantie schrok, maar u meende dat wat er tussen u en hem was afgespeeld persoonlijk was, en u niet verwachtte dat hij iets zou veranderen** (zie gehoorverslag CGVS II, p. 8). Gevraagd waarom u tot 19 augustus 2015 [ruim twee maanden en twee weken nadat u een eerste keer werd gehoord op het CGVS], tot aan het einde van de beroepstermijn, wachtte om een klacht tegen deze persoon in te dienen, verklaarde u opnieuw **dat u niet verwachtte dat hij [de tolk] uw verklaringen zou wijzigen, en u zich pas bewust werd hiervan wanneer u de beslissing had gelezen**.

Het dient evenwel opgemerkt dat het geenszins onredelijk is te verwachten dat – indien u deze tolk werkelijk kende, reeds tweemaal had bezocht, en ernstig ruzie mee had gemaakt nadat hij u kenbaar maakte dat hij met u wilde huwen - u hieromtrent iets zou opmerken wanneer deze zelfde man u bijstond tijdens het gehoor op het CGVS, dan wel op zijn minst achteraf meteen kenbaar maakt dat u bezwaren heeft tegen de tolk die u bijstond tijdens uw eerste gehoor. Dat u, gegeven de aard van de door u verklaarde voorgeschiedenis met deze tolk, voorts geenszins zou verwacht hebben dat hij zaken verkeerd zou weergeven, u dan ook geen probleem maakte wanneer deze u bijstond tijdens het eerste gehoor op het CGVS, en u zich hiervan pas een eerste keer bewust werd nadat u de inhoud van de eerste weigeringsbeslissing aangaande uw asielaanvraag had vernomen is – naast toch ietwat onaannemelijk – **volledig tegenstrijdig aan wat u hierover eerder zei tijdens het tweede gehoor op het CGVS – namelijk dat u onder meer opmerkte dat hij de naam van uw dochter [die op haar doopakte vermeld staat] verkeerd vertaalde, u dat liet vallen, maar u tegen het einde van dat gehoor begon te begrijpen wat er gebeurde** (zie gehoorverslag CGVS II, p. 3). **U voegde er nog aan toe dat u hier [in de kantoren van het CGVS] uw advocaat nog poogde te bellen, maar dat niet lukte. Deze toch wel opmerkelijke tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen betreffende het moment waarop u zich er van vergewist zou hebben dat de tolk die u bijstond tijdens het eerste gehoor, met opzet foute vertalingen maakte, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering dat deze tolk met opzet alles verkeerd vertaalde, en dit aan de basis ligt van de eerste weigeringsbeslissing in uw asioldossier.** Immers, dat u – wanneer u gevraagd werd waarom u danig lang wachtte met het kenbaar maken van wat er gebeurd was tussen u en deze tolk – plots opperde dat u helemaal niet had verwacht dat hij zaken gewijzigd zou hebben, dat u zoiets niet verwachtte, en u dit pas besepte wanneer u de inhoud van de eerste weigeringsbeslissing vernam – hoewel u eerder verklaarde dat u reeds tijdens het eerste gehoor had opgemerkt dat er zaken verkeerdelijk werden vertaald, en u aan het einde van het gehoor begreep wat er gaande was – doet ernstig en fundamenteel afbreuk aan uw verklaring dat de tolk uw verklaringen met opzet wijzigde, u dit pas na kennisname van de beslissing besepte, en daarom pas zo laat een klacht indiende.

Afgezien van de hierboven gemaakte vaststellingen – betreffende het talmen uwentwege om de geopperde voorgeschiedenis tussen u en de betreffende tolk, kenbaar te maken, alsook betreffende uw tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot het moment waarop u er zich van bewust zou zijn geworden dat deze tolk de aan u gestelde vragen en door u gegeven antwoorden met opzet zou hebben gewijzigd – dient hoedanook opgemerkt dat het CGVS niet van oordeel is dat de door u aangebrachte beschuldigingen jegens de tolk die u bijstond tijdens het eerste gehoor, een ander licht doen schijnen op de, hierboven reeds vastgestelde, ongeloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese nationaliteit. Zo dient vooreerst opgemerkt dat de beweerde problemen met de tolk, geen betrekking hebben op alle argumenten van de eerste [later ingetrokken] beslissing – zo wordt er in het verzoekschrift tegen de eerste [later ingetrokken] beslissing, inhoudelijk ingegaan op meerdere argumenten in de eerste [later ingetrokken] beslissing, die niet geweten worden aan de door u geopperde problemen met de tolk die u bijstond tijdens het eerste gehoor op het CGVS – zoals bijvoorbeeld de argumenten betreffende de duur van het schooljaar in Eritrea, het gebruik van de Ge'ez-kalender, data van religieuze feestdagen, en de anomalieën op de door u neergelegde residentiekaart. De door u geopperde problemen met de tolk, weten de, in deze argumenten gemaakte, vaststellingen dan ook niet te wijzigen.

Voorts kwamen er, naar aanleiding van het tweede gehoor op het CGVS, tegenstrijdigheden naar boven, met zaken die eerder nooit betwist werden.

U verklaarde uit Badme te zijn weggevlucht in 1998, nadat er een oorlog uitbrak, en dat u naar Adi Bare ging, waar u bleef gedurende drie jaren (zie gehoorverslag CGVS II, p. 13). Gevraagd wanneer u Adi

Bare dan opnieuw verliet, antwoordde u dat u tijdens de derde ronde [van de door u genoemde oorlog] naar Afabet ging. Gevraagd **hoelang u verbleef te Afabet, antwoordde u één jaar** (zie gehoorverslag CGVS II, p. 14). Gevraagd in welk jaartal u naar Afabet ging, antwoordde u in het jaar 2000. **Gevraagd of u tijdens het eerste gehoor op het CGVS vermeld heeft te Afabet te hebben gewoond gedurende een jaar, antwoordde u ontkennend, en voegde u eraan toe dat dat niet werd gevraagd.** U gesteld dat u er wel degelijk gevraagd werd waar u overal heeft gewoond, en gevraagd waarom u dan niet vermeldde te Afabet te hebben gewoond gedurende een jaar, antwoordde u – vaagweg, en geen antwoord biedend op de u gestelde vraag – dat u vertelde dat u van de ene plek naar de andere verhuisde, u uiteindelijk in Telegemja ging wonen, maar er over Afabet niets werd gevraagd. **Gevraagd of u zelf uw verblijf te Afabet vermeldde, antwoordde u ontkennend.** U geconfronteerd met uw verklaring afgelegd tijdens het eerste gehoor op het CGVS – namelijk: “we bleven in Adi Bare, sommige mensen wilden naar Afabet, maar wij gingen nergens heen” (zie gehoorverslag CGVS I, p. 9) – antwoordde u dat u zei dat sommigen er gingen en anderen niet, en voegde u eraan toe dat u zei dat jullie wel gingen en er een jaar verbleven – hoewel u net voor deze verklaring nog het omgekeerde beweerde, namelijk dat u uw verblijf te Afabet niet vermeldde tijdens het eerste gehoor, en er daar niets over werd gevraagd aan u. Dat u plots aangeeft gedurende een jaar te Afabet te hebben gewoond, hoewel u – wanneer u eerder uitgebreid bevraagd werd over al uw woonplekken in Eritrea – uw geopperd verblijf te Afabet nooit vermeldde, is niet serieus en doet verder ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw geopperde Eritrese nationaliteit. Immers, dat u uw verblijf te Afabet niet zou hebben vermeld omdat ‘er niet gevraagd werd naar Afabet’, is geen afdoende verklaring – er werd u uitgebreid gevraagd naar uw uiteenlopende verblijfplaatsen te Eritrea, en het is aan u om te vermelden waar in het land u gedurende langere of kortere periodes verbleef. Het is niet de opdracht van de asiendiensten om elke, in Eritrea bestaande stad en dorp te noemen, en te vragen of u daar misschien ook woonde. Dat uw verklaringen tevens manifest tegenstrijdig zijn – u verklaarde tijdens het eerste gehoor te Adi Bare te zijn gebleven – bevestigt enkel het reeds vastgestelde ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen betreffende de verschillende verblijfplaatsen te Eritrea, waar u gewoond zou hebben. Tot slot dient ook opgemerkt dat u in het verzoekschrift tegen de eerste [later ingetrokken] beslissing van het CGVS, op geen enkel moment opperde dat de feiten zoals weergegeven in het feitenrelaas in de beslissing – waar vermeld werd dat u, na uw vlucht uit Badme in 1998, te Adi Bare woonde tot het jaar 2006 – niet juist zouden zijn. Dat u dan, tijdens een tweede gehoor op het CGVS, plots gewag maakt van nog een andere woonplaats, is niet serieus te noemen, en doet enkel verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw geopperde Eritrese nationaliteit.

Opmerkelijk is ook dat – hoewel u tijdens het eerste gehoor op het CGVS, gevraagd naar namen van dorpen die administratief ingedeeld zijn onder Adi Bare [waar u beweerdelijk woonde] , nog verklaarde dat Sinsehele en Gonay Segle onder de administratie van Adi Bare gelegen zijn – u tijdens het tweede gehoor op het CGVS gevraagd of u weet waar Gonay Segle gelegen is, u enkel weet te antwoorden dat Gonay Segle ‘wat verder’ gelegen is, maar u niet weet onder welke lokale administratie deze plek gelegen zou zijn. Dat u nu eens zou ‘weten’ dat Gonay Segle administratief onder Adi Bare ingedeeld is, maar u er op een later moment geen benul meer blijkt van te hebben, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw geopperde Eritrese nationaliteit – immers, deze verklaringen wijzen enkel op gebrekkig ingestudeerde kennis, kennis die u klaarblijkelijk niet langer machtig was tijdens het tweede gehoor.

Ook wat betreft de periode waarin u school gelopen zou hebben te Eritrea, legde u verder tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u tijdens het tweede gehoor op het CGVS dat u te Adi Bare woonde tot u in de loop van de zevende graad naar Telegemja verhuisde (zie gehoorverslag CGVS II, p. 15). Na uw verhuis naar Telegemja, pendelde u nog naar Adi Bare, daar u er reeds de zevende graad aanvatte in de school aldaar. U geconfronteerd met de vaststelling dat u tijdens het eerste gehoor op het CGVS nog verklaarde dat u reeds te Telegemja woonde wanneer u in de vijfde graad schoolliep, en u tijdens graden 5 en 6 pendelde tussen Telegemja en Adi Bare (zie gehoorverslag CGVS I, p. 20), antwoordde u simpelweg ontkennend (zie gehoorverslag CGVS II, p. 16). Tevens dient opgemerkt dat u tijdens het eerste gehoor op het CGVS steeds verklaarde dat u schoolliep tot en met de zesde graad van het onderwijs (zie gehoorverslag CGVS, p. 18), en u nadien ophield met schoollopen – hetgeen ook zo werd weergegeven in het feitenrelaas van de eerste [later opnieuw ingetrokken] beslissing. **Dat u plots verklaringen aflegt die volkomen tegenstrijdig zijn met uw vorige – eerder nooit betwistte - verklaringen die u aflegde – doet opnieuw verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw geopperde Eritrese nationaliteit.**

Tot slot dienen de door u neergelegde **kopie van uw vaders identiteitskaart en de originele identiteitskaart van uw moeder** besproken. Uit de vertalingen van beide identiteitskaarten (zie gehoorverslag CGVS I, p. 38 en gehoorverslag CGVS II, p. 10 en 11), blijkt dat beide identiteitskaarten afgeleverd werden in het jaar 1993. Op beide kaarten wordt vermeld dat de dragers van deze

identiteitskaarten in de 'zoba Gash Barka' wonen. **Het dient evenwel vastgesteld, zo blijkt ook uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, dat het land Eritrea na de onafhankelijkheid ingedeeld was in 10 provincies, die in het jaar 1996 werden vervangen door zes zoba's met geheel verschillende namen. Zo bestaat de 'Zoba Gash Barka' slechts sinds het jaar 1996. Het is dan ook niet mogelijk dat op de identiteitskaarten van uw beide ouders – die in januari van het jaar 1993 afgeleverd werden – reeds vermeld wordt dat uw vader en uw moeder woonden in de zoba Gash Barka, immers: de zoba Gash Barka bestond niet op de datum waarop deze identiteitskaarten werden afgeleverd.** U geconfronteerd met deze vaststellingen, weet u geen verklaring te bieden (zie gehoorverslag CGVS II, p. 12). Deze vaststelling wijst er enkel op dat de door u voorgelegde kopie van de identiteitskaart van uw vader, alsook de door u neergelegde originele identiteitskaart van uw moeder, niet authentiek zijn. Deze vaststelling bevestigt enkel verder het ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen de Eritrese nationaliteit te bezitten.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient besloten dat uw verklaringen, afgelegd in het kader van uw asielaanvraag, geenszins weten te overtuigen, en de door u geopperde Eritrese nationaliteit –en afkomst, helemaal niet aannemelijk, noch geloofwaardig wordt bevonden.

Het feit dat u uw verklaringen in de taal Tigrinya heeft afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Eritrese nationaliteit, omdat Tigrinya niet alleen in Eritrea wordt gesproken – waar er zo'n 2,5 miljoen Tigrinyasprekers zijn (zie info toegevoegd aan het administratieve dossier), maar eveneens in een aanzienlijk deel van Ethiopië – waar er zo'n 4,3 miljoen Tigrinya-sprekers zijn (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), hetgeen bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

De door u neergelegde documenten weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. De door u neergelegde residentiekaart werd hierboven reeds besproken, bevat anomalieën en de erop vermelde gegevens zijn tegenstrijdig aan uw verklaringen. Deze kaart kan derhalve niet als authentiek bevonden worden. Wat betreft de door u neergelegde doopakte van uw kind, dienen volgende vaststellingen gedaan. Zo valt er te lezen dat uw kind geboren zou zijn op datum van 21/10/2004 in termen van de Ge'ez kalender [die door de Eritrese orthodoxe kerk gehanteerd wordt] (zie gehoorverslag CGVS, p. 29). Echter, 21/10/2004 in termen van de Ge'ez kalender, stemt overeen met 28 juni 2012 in termen van de Gregoriaanse [Europese] kalender, en niet met de door u zelf opgegeven geboortedatum van uw kind – namelijk 29 juli 2012. U weet deze vaststelling niet te verklaren, en weet het opnieuw aan een vergissing (zie gehoorverslag CGVS, p. 30). Gevraagd waarom de door u voorgelegde geboorteakte niet volledig ingevuld werd – zo valt er niet eens een nummer van de akte te bespeuren, noch een datum van afgifte – antwoordde u – geenszins overtuigend – dat ze enkel een datum schrijven, als je een foto [van het kind] geeft, maar u toen geen foto had. Gevraagd waarom dat zo zou zijn, en wat die foto nu van verschil maakt voor het al dan niet schrijven van het nummer van de doopakte, verklaarde u ontwijkend dat de dag van afgifte, dezelfde dag is als de dag van de doop. Uw verklaringen weten opnieuw niet te overtuigen. Hoedanook dient vastgesteld dat een doopakte afgeleverd door de Eritrese orthodoxe kerk, geen bewijs van nationaliteit en/ of afkomst is, en derhalve evenmin een bewijs vormt van de door u geopperde Eritrese nationaliteit –en herkomst. Daarnaast dient tevens gewezen op de grote schaal van corruptie, zowel binnen als buiten Eritrea, wat betreft alle vormen van Eritrese (identiteits)documenten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), hetgeen het nagenoeg onmogelijk maakt de authenticiteit van Eritrese documenten na te gaan. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het CGVS geen geloof hechten aan uw verklaringen omtrent dit document, en de door u voorgehouden authenticiteit ervan. Wat betreft de door u neergelegde identiteitskaart van uw moeder en kopie van identiteitskaart van uw vader, dient vastgesteld dat deze hierboven reeds besproken werden, en de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen enkel bevestigt. Uw advocaat legde, bij het einde van het tweede gehoor op het CGVS, een rapport van een eerste asielgehoor, en een nader asielgehoor vanwege de Nederlandse asieldiensten, alsook een beschikking waarin asiel toegekend wordt, dit alles betreffende een zekere T.O.T., een persoon van wie u oppert dat het uw neef is. Dit wordt bevestigd in een gehandtekende verklaring van laatstgenoemde, dd. 03/12/2015, waarin deze verklaart uw neef te zijn.

Het dient ten eerste opgemerkt dat deze brief geen bewijs vormt van de door u beweerde familiale band met deze persoon, en ten tweede dat de toekenning van asiel aan deze persoon door de Nederlandse autoriteiten, uw Eritrese nationaliteit niet bewijst. Tevens dient opgemerkt dat, wanneer T.O.T. tijdens het interview door de Nederlandse asieldiensten op 2/10/2015, gevraagd werd of hij enige

familieleden heeft in een andere EU-lidstaat, deze negatief antwoordde (zie 'rapport eerste gehoor', p. 5) – hoewel u op dat moment reeds meer dan een jaar in België was.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u noch direct, noch indirect, teruggeleid mag worden naar Eritrea, daar er geen geloof gehecht wordt aan uw verklaring te beschikken over de Eritrese nationaliteit, en van Eritrea afkomstig te zijn."

1.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster "documenten van haar broer" en "schriftelijke getuigenis van haar sociale assistente in Zandhoven met betrekking tot de moeilijkheden bij het indienen van haar klacht en andere briefwisselingen m.b.t tot de ingediende klacht".

Bij de aanvullende nota, aangekomen op de Raad op 30 mei 2016, voegt verzoekster stukken die volgens haar "een aanwijzing zijn van haar Eritrese nationaliteit".

Ter terechtzitting legt verzoekster de originele foto's voor en de stukken van de aanvullende nota.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 29 februari 2016 een schending aan van "het algemeen rechtsbeginsel van onpartijdigheid", van "het algemeen beginsel van behoorlijk bestuurt die de vormt neemt van een verplichting van onpartijdigheid van de administratie", van de artikelen 4, § 2, 15 tweede lid, 17, §1, 20/1 21/1 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van "de algemene zorgvuldigheidsplicht", van "de algemene voorzichtigheidsplicht", van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "de beoordelingsfout", van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 57/6, par. 2, 57/7bis en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoekster geeft een theoretische uiteenzetting over de onpartijdigheid als algemeen rechtsbeginsel. Zij meent dat er door haar voorgeschiedenis met de tolk een schijn van partijdigheid aanwezig is. Zij benadrukt "dat zij veel informatie kent en weergegeven heeft in haar eerste verzoekschrift en haar tweede verhoor over die tolk. Zo kent zij zijn nationaliteit, zijn etnische afkomst, zijn voor- en achternaam, de talen die hij tolkt op het CGVS, zijn oorsprong stad in Eritrea, zijn adres in Oostende, of tenminste met welke bus men er naartoe moet gaan, het feit dat hij in België sinds 5-6 jaren aanwezig is,..." en dat "de kennis van verzoekster het bestaan van een voorgeschiedenis aantoont". Volgens verzoekster mag, door deze (schijn van) partijdigheid, "de beslissing van verwerende partij niet op de inhoud van het eerste verhoor berusten". Door zich nog steeds op het eerste verhoor te berusten schendt de bestreden beslissing, aldus verzoekster, "het algemeen rechtsbeginsel van onpartijdigheid, het algemeen beginsel van behoorlijk bestuurt die de vormt neemt van een verplichting van onpartijdigheid van de administratie, artikelen 4, § 2, 15 tweede lid, 17, §1, 20/1 21/1 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003, de algemene zorgvuldigheidsplicht, Artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de beoordelingsfout".

Waar in de bestreden beslissing aan verzoekster verweten wordt dat zij bij de start van het eerste verhoor niets heeft gezegd omtrent haar voorgeschiedenis met de tolk, legt zij uit dat zij "dacht dat in democratische instellingen de persoonlijke problemen van de personen die er werken geen invloed op de beslissing kunnen hebben", temeer gezien "er haar in het begin van het eerste verhoor werd uitgelegd dat de tolk alle vragen en antwoorden letterlijk zal vertalen en geen invloed heeft op de beslissing die genomen zal worden".

Verzoekster benadrukt verder dat het, gelet op artikel 21/1 van het KB van 11 juli 2003, vooral aan de tolk zelf toekwam om de problemen te melden, en dat er op de asielzoeker geen verplichting rust om belangenconflicten met de tolk te melden. Voorts wijst zij erop dat zij tijdens haar gehoor iemand

probeerde op te bellen om te tolken en als dusdanig haar advocaat te informeren van de voorgeschiedenis die zij had met de tolk, maar dat dit niet lukte.

Aangaande het moment waar zij bewust werd dat de tolk haar verklaringen niet correct vertaalde, geeft verzoekster aan dat zij tijdens het gehoor weliswaar sommige vertalingsfouten opmerkte, zoals bijvoorbeeld de naam van haar dochter die niet goed vertaald werd, maar dat zij onmogelijk kon opmerken *“dat hij haar verklaringen totaal slecht vertaalde”*. Zij stelt: *“De ernst en de omvang van de vertalingsfouten heeft zij pas opgemerkt toen zij geconfronteerd werd met de motieven van de eerste negatieve beslissing, in eerste instantie, en het verhoorverslag van het eerste gehoor in tweede instantie.”*.

Dat zij lang heeft gewacht vooraleer zij een klacht indiende tegen de tolk, wijt zij aan *“verschillende redenen (taalproblemen, slechte wil van de lokale politie, negatief vooroordeel van de lokale politie m.b.t de ernst en de gegrondheid van haar klacht)”* waardoor het *“niet mogelijk was om eerder een klacht in te dienen”*.

Waar in de bestreden beslissing gesteld wordt dat sommige motieven van de eerste beslissing niet op foute vertalingen (kunnen) berusten, maakt de commissaris-generaal volgens verzoekster *“een beoordelingsfout in dat verband wanneer hij beweert dat het gebruik van de verschillende kalenders niet op een vertalingsfout berust”*, gezien in het eerste verzoekschrift werd dat verzoekster meermaals heeft gevraagd in welke kalender zij diende te antwoorden, maar deze vraag nooit vertaald en dus niet beantwoord werd. Voorts merkt verzoekster op *“dat de motivering van de beslissing van het CGVS als geheel gelezen moet worden en niet als samenstelling van componenten”* en dat *“het bepalen van de nationaliteit van verzoekster moet bepaald of betwist worden op het geheel van de opgesomde motieven”*.

In de bestreden beslissing wordt aangevoerd dat er na haar tweede gehoor nieuwe tegenstrijdigheden naar boven kwamen ten aanzien van haar eerdere verklaringen en dat zij deze nooit eerder betwist zou hebben. Volgens verzoekster kan echter *“niet verwacht worden van verzoekster en/of haar advocaat het heel gehoorverslag te overlopen en alle vertalingsfouten te identificeren en rechtzetten”*. Het is, aldus verzoekster, *“niets meer dan normaal dat zij samen de vertaling van de elementen die in de eerste beslissing doorslaggevend waren en waarop de negatieve beslissing berustte te herlezen en de vertalingsfouten aan te duiden wat dit betreft”*. Zij benadrukt verder dat *“als men van verzoekster toch verwacht dat zij een exhaustieve herlezing van haar eerste gehoor zou doen, dan ziet men ook niet in waarom zo’n herlezing van het geheel van het eerste verhoor niet op het CGVS met behulp van een tolk gemaakt werd”*, temeer gezien verzoekster aangaf hiertoe bereid te zijn.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In meest ondergeschikte orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen.

Aangaande de tolk

2.2. Verzoekster diende een asielaanvraag in op 30 juli 2014. Op 2 juni 2015 werd verzoekster gehoord op het Commissariaat-generaal. De commissaris-generaal nam op 23 juli 2015 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 26 augustus diende verzoekster een beroep in tegen deze beslissing. Bij het voorbereiden van dit beroep merkte verzoekster op dat er veel fouten in de vertalingen van de gestelde vragen en van haar antwoorden aanwezig waren in het gehoorverslag. In het verzoekschrift, ingediend bij de Raad, stelt verzoekster dat ze de tolk die haar bijstond tijdens het eerste verhoor reeds voor haar verhoor ontmoet had, bij hem in Oostende op bezoek was geweest en dat de tolk gepoogd had om haar, met gebruik van dwang, seksueel te misbruiken. Verzoekster diende klacht in tegen die tolk bij de politie van Zandhoven. Op 23 oktober 2015, vier dagen voor de terechtzitting op de Raad, heeft de commissaris-generaal de beslissing ingetrokken. Op 8 januari 2016 werd verzoekster opnieuw gehoord op het Commissariaat-generaal, waar zij werd bijgestaan door een andere tolk, en waar haar vragen werden gesteld omtrent haar voorgeschiedenis met de tolk van het eerste gehoor. De commissaris-generaal nam op 29 januari 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3. De Raad merkt op dat verzoekster tijdens haar tweede gehoor spontane, coherente en gedetailleerde verklaringen aflegde over hoe zij de betreffende tolk, I.S., leerde kennen (*“Ik kwam op*

29/07 aan te België. Toen ik aankwam, ben ik bij de bushalte mensen tegengekomen met een Eritrees uiterlijk. Toen ik hen iets wilde vragen, zeiden ze van Djibouti te zijn, ofte Afar te zijn. Ze zeiden me, nee, ik gaf aan dat ik asiel wou vragen, ze zeiden niet te weten waar het was, maar ze wel iemand kenden die er werkte, en ze die zouden bellen. Hij zei dat ik op de verkeerde plek was wanneer ze hem belden, maar die personen zouden me naar hem sturen.”; CGVS-gehoor, p. 2). Verzoekster legt in detail uit hoe zij hem ging opzoeken, welke bus ze nam en hoeveel dit kostte, maar ook hoe ze in de waan was dat hij gehuwd was en over hoe hij daarop getracht had haar te overtuigen ‘zijn vrouw’ te zijn (*Ik vroeg nog of z'n vrouw nog zou thuiskomen. Toen ik dat vroeg, hij zei "ja, maar jij bent mijn vrouw". Ik vroeg toen waarom hij niet eerlijk was, en mij gezegd had dat z'n vrouw er niet zou zijn. Ik zei dat ik zo niet was, ik zelf een man heb.(...) Hij vertelde me dat hij een Eritrese vrouw wou, dat hij hier al 5-6 jaar was, en hij een vrouw wou en kinderen wou met een Eritrese.*”; CGVS-gehoor p.3-6).

2.4. In het PV van 19 augustus 2015 van de politie, bijgevoegd aan het verzoekschrift, wordt het volgende genoteerd op basis van de verklaringen van verzoeksters sociaal assistente: *“E.G.G. wenst aangifte te doen van een poging tot seksueel misbruik door een man welke later tolkte bij haar interview.”*. Verzoekster gaf aan dat zij I.S. aantrof als tolk bij haar gehoor, maar dat zij niet verwacht had *“dat hij hier, wat ik zei, zou veranderen. Wat zich toen afspeelde, en mn zaak hier waren verschillende dingen. Ik dacht dat dat gebeurd was vanwege zijn gevoelens, daarom liet ik het toen gaan.”*. Zij legt uit dat zij schrok, maar dat zij dacht *“wat afspeelde is iets persoonlijks, en dat is de overheid en zijn werk”* (CGVS-gehoor II, p. 3).

2.5. Verzoeksters verklaringen over hoe zij de vertalingsfouten te weten kwam, zijn eveneens geloofwaardig. Zij verklaarde dat zij eerst de ernst en omvang niet besepte (*“Vb bij de doopakte van dochter, ik zei dat ze S. heette, hij zei Se.. Ik hoorde dat, zei het tegen hem, maar ik liet dat dan vallen.”*; gehoor, p. 3), doch dat zij weliswaar tijdens de pauze van het gehoor reeds contact probeerde op te nemen met iemand die voor haar de voorgeschiedenis met de tolk kon uitleggen aan haar advocaat (*“Dat ik advocaat probeerde te bellen, maar iemand die engels sprak, zodat die met advocaat kon praten, over wat gebeurde”*; gehoor, p. 4), maar dat dit niet lukte. Zij legde verder uit dat zij nadien de bestreden beslissing liet vertalen (*“Er is iemand met naam So., hij werkt hier, is aanwezig. Ik vroeg aan hem om het te lezen - dat is een andere So. hé - en ook een vrouw die L. heet, ze was ook tolk, ik vroeg haar om het uit te leggen. Nadien vroeg ik aan assistent om afspraak te maken (met advocaat).”*; gehoor, p. 8) en dat zij bij het doornemen van de (vertaalde) beslissing besepte wat er gebeurd was (*“Maar nadien, wanneer ik anderen vroeg het interview te lezen... Ik merkte dat mijn antwoorden en zijn vragen, niet overeenkwamen. (...) En er was een vraag waaruit het duidelijk was voor me dat hij zaken wijzigde. Vb er werd gevraagd in welke zoba Molqi gelegen is, er stond dat ik zoba Debub zei. Maar hij vroeg aan mij aan welke zoba's Molqi grenst, en dan zei ik Debub. Wanneer ik verder het verhaal las, en zag dat zaken werden gewijzigd, begon ik te begrijpen dat hij zaken veranderde, en dan kwam ik er mee naar voren. (...) Ik noemde op een bepaald moment Forto, hij vroeg welke forto, ik zei forto sawa. Er zijn meerdere forto's in Barentu, akurdet en Gash Barka. Terwijl de medewerker zei 'bedoel je sawa', ik ze dat ik forto sawa bedoelde, hij communiceerde dan door het niet te weten. Zo wist ik dat hij bepaalde dingen niet doorzei. Wanneer hij zei dat hij niet begreep wat ik zei, ik zei dat Forto sawa bij Molober is. Hij bracht het dan naar voren als ware Molober een subzoba.”*; gehoor, p. 8-9). In de brief van verzoeksters sociaal assistente wordt gesteld: *“Toen ze de negatieve beslissing van het CGVS las, merkte ze dat de informatie niet klopte. De tolk heeft belangrijke zaken verkeerd vertaald.”*. Verzoekster had in het verzoekschrift tegen de eerste (ingetrokken) beslissing reeds gemeld dat zij meermaals heeft gevraagd in welke kalender zij diende te antwoorden, maar deze vraag nooit vertaald en dus niet beantwoord werd.

2.6. Dat verzoekster vervolgens tot 19 augustus 2015 wachtte om een klacht in te dienen tegen de tolk, ligt volgens het verzoekschrift aan *“verschillende redenen (taalproblemen, slechte wil van de lokale politie, negatief vooroordeel van de lokale politie m.b.t de ernst en de gegrondheid van haar klacht)”*. Verzoekster verklaarde op het Commissariaat-generaal inderdaad dat zij een eerste keer naar de politie ging, zonder succes, en dat zij vervolgens met haar sociaal assistente ging (*“Ik ben eerst zelf naar de politie gegaan. Een jongen, A., die in Zandhoven woont nam ik met me mee. Ze vroegen of het mijn vriend was, ik zei neen, maar ze begrepen me niet zo goed. Nadien ging ik naar mijn assistente.”*; gehoor, p. 6). Haar sociaal assistente bevestigt dit in haar brief van 24 februari 2016 toegevoegd aan het verzoekschrift. Ook de advocaat belde *“naar politie om te zeggen dat het niet kan dat iemand geen klacht kan indienen”* (zie bijkomende opmerken van de advocaat CGVS-gehoor II.), waardoor het langer duurde.

2.7. Verzoeksters verklaringen over de voorgeschiedenis met de tolk I.S., haar eerste gehoor op het Commissariaat-generaal, het ontdekken van de vertaalfouten en de klacht die zij ging indienen, zijn - *prima facie* - doorleefd en aannemelijk.

2.8. Het komt inderdaad, zoals de bestreden beslissing het stelt, de commissaris-generaal niet toe om te oordelen of de feiten zich hebben voorgedaan zoals verzoekster beweert. Evenmin komt dit de Raad toe. Echter dat verzoekster ten tijde van haar eerste gehoor niet meteen aangaf dat zij een voorgeschiedenis had met de tolk doet geen afbreuk aan de *prima facie* geloofwaardigheid van haar verklaringen omtrent de voorgeschiedenis met de tolk. Nog daargelaten of een effectieve poging tot aanranding door deze tolk heeft plaatsgegrepen, wordt immers niet betwist dat verzoekster deze tolk kende en er manifest redenen waren om minstens aan te nemen dat er voorafgaand aan het eerste verhoor een negatieve aanvaring tussen beiden had plaatsgegrepen. In die zin valt op dat verzoekster, nadat zij bij aanvang van haar eerste gehoor op het Commissariaat-generaal geconfronteerd werd met de tolk en voor het eerst het woord kreeg, er een punt van maakte te benadrukken dat zij een echtgenoot had met wie zij haar leven wilde voortzetten: *"Ik heb geen vragen over dit interview, maar voorheen zei ik dat ik niet getrouwd was, toen, ik was angstig, daarom zei ik het zo. Maar ik ben getrouwd en ik heb een kind. En ik wil mijn leven voortzetten met vader van kind."* (CGVS-gehoor I, p. 3).

2.9. De commissaris-generaal heeft de aangehaalde feiten bovendien ook ernstig genomen aangezien hij zijn eerste beslissing introk en dat hij dus achtte dat de klacht van verzoekster genoeg concrete en precieze elementen bevatte om deze beslissing in te trekken en tot een nieuw verhoor overgaan. Volgens het verzoekschrift werd bij de aanvang van het tweede CGVS-gehoor gesteld dat deze tolk werd geschorst tot het onderzoek naar aanleiding van verzoeksters klacht duidelijkheid biedt. Ter terechtzitting wordt dit niet betwist. Er kan dus worden aangenomen dat ook de commissaris-generaal de feiten ernstig nam.

2.9.1. Aangezien de commissaris-generaal bij de aanstelling van de tolk voor het eerste CGVS-gehoor in het ongewisse was van enige voorgeschiedenis tussen de tolk en verzoekster kon hij geen rekening houden met de bijzondere situatie van verzoekster zoals bepaald in artikel 20 § 2 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003. Hetzelfde kan niet gezegd worden voor de tolk. Immers artikel 21/1 van dit Rechtsplegingsbesluit van het CGVS van 11 juli 2003 stelt: *"Indien de tolk tijdens het gehoor vaststelt dat er tussen de asielzoeker en hem een belangenconflict bestaat, meldt hij dit aan de ambtenaar. De ambtenaar onderzoekt het belangenconflict en, indien nodig, wordt overgegaan tot de aanwijzing van een andere op het Commissariaat-generaal aanwezige tolk die één van de talen gesproken door de asielzoeker beheerst."* Aldus gelet op artikel 21/1 van het bovenvermeld Rechtsplegingsbesluit van 11 juli 2003 had de tolk de plicht te melden dat mogelijke belangenconflicten konden spelen nu hij kon veronderstellen dat verzoekster de objectiviteit van de vertalingen kon betwisten.

2.9.2. Verzoekster kan immers niet verweten worden dat zij ervan uitging, en erop vertrouwde, dat de Belgische overheid de ernst en professionaliteit van haar medewerkers, inclusief de tolken, kon garanderen. Zoals in het verzoekschrift wordt aangevoerd, werd bij aanvang van het gehoor uitdrukkelijk *"uitgelegd dat de tolk alle vragen en antwoorden letterlijk zal vertalen en geen invloed heeft op de beslissing die genomen zal worden"*. Het is dan ook niet ernstig dat de bestreden beslissing meent dat verzoekster alle verantwoordelijkheid diende te dragen om het eerste CGVS-gehoor te verhinderen met deze tolk, ook al had zij hiertoe gelet op artikel 21 van het Rechtsplegingsbesluit van het CGVS van 11 juli 2003 de mogelijkheid om aan het begin van het gehoor of tijdens het verloop van het CGVS-gehoor te vragen dat een andere tolk wordt aangeduid.

2.9.3. In de asielprocedure is de taak van de tolk essentieel en kan mogelijk doorslaggevend zijn bij het onderzoek en de besluitvorming. Er is dan ook weinig marge bij de beoordeling van (de schijn van) subjectieve partijdigheid in hoofde van de tolk wanneer het hele beslissingsproces in gevaar kan komen, zeker wanneer, zoals *in casu*, verzoekster geen westerse taal machtig is en enkel haar moedertaal spreekt. Verzoekster had dan ook tijdens het interview geen mogelijkheid om de vertaling van de gezegden te controleren, ook al was ze bijzonder alert en heeft ze bij de enkele aanwijzingen in die richting alsnog getracht een tolk te bellen die haar bezorgdheid kon melden aan haar advocaat met wie ze omwille van de taal niet rechtstreeks kon communiceren (zie § 2.4.).

2.10. De commissaris-generaal had in dit geval minstens met de nodige terughoudendheid dienen te handelen. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt immers op dat de commissaris-generaal zijn beslissingen zorgvuldig voorbereidt en deze stoelt op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954), wat gezien het aangevoerde ernstig persoonlijk conflict tussen de tolk en verzoekster inhoudt dat het eerste verhoor buiten de debatten diende te worden gehouden. Dat de commissaris-generaal zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet blijken.

2.11. De aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht en de schending van de materiele motiveringsplicht zijn *in casu* gegrond.

Aangaande de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus

2.12. In tegenstelling tot wat het verzoekschrift schijnt te veronderstellen, beschikt de Raad inzake beslissingen van de commissaris-generaal wel over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. Aangezien verzoekster opkomt tegen de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissing en wil dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de feitelijke beoordeling overdoet zal de Raad het middel ook beoordelen vanuit dit oogpunt.

2.13. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

2.14. Voorop dient te worden herhaald dat gelet op het voorgaande het eerste gehoor, dat werd getolkt door I.S., niet kan volstaan om tot een beoordeling van verzoeksters nationaliteit te komen.

2.15. Het verzoekschrift stelt dat verzoekster tijdens het tweede verhoor haar Eritrese nationaliteit aannemelijk maakt en vervolgt dat haar Eritrese nationaliteit ligt aan de basis van het eerste contact met de tolk van het CGVS; *“zij vierde het feest amne awet met landgenoten voor zij bij de tolk ging; zij verbleef in antwerpen bij dorpgenoten; zij kent ook verschillende Eritrese personen in België en blijkt in de Eritrese diaspora geïntegreerd te zijn; zij heeft verschillende familieleden die als vluchteling in Nederland erkent zijn en heeft de nodige bewijzen neergelegd; zij gaf tijdens haar tweede verhoor ook precieze informatie over geografische ligging van enkele dorpen in Eritrea waarvan het CGVS niet betwist dat dit ook correct is.”*. Deze feiten kunnen enkel indicaties zijn, doch gezien de specifieke omstandigheid eigen aan deze zaak, dient hieraan groter belang te worden gehecht, zij het onder meer nu ze niet tot doel hadden om als gegevens bij de asielprocedure te worden gebracht en dus duidelijk ongepland waren. Verzoekster kan voorts worden bijgetreden waar zij in haar verzoekschrift meent *“dat de motivering van de beslissing van het CGVS als geheel gelezen moet worden en niet als samenstelling van componenten”* en dat bijgevolg het enkele argument omtrent de neergelegde residentiekaart niet afdoende is om te besluiten dat zij de Eritrese nationaliteit niet heeft, temeer gezien zij hiermee enkel geconfronteerd werd tijdens haar eerste gehoor, waarover zij aangeeft dat haar verklaringen niet correct werden vertaald.

2.16. Ook de overige vaststellingen in de bestreden beslissing, die volgens de commissaris-generaal *“nieuwe tegenstrijdigheden”* zijn, kunnen de weigeringsbeslissing niet afdoende ondersteunen. De weerhouden *“tegenstrijdigheden”* - aangaande verzoeksters opeenvolgende verblijfplaatsen, aangaande Sinsehele en Gonay Segle en aangaande haar schoollopen - betreffen immers telkens incoherenties tussen haar verklaringen tijdens het laatste gehoor en deze tijdens het eerste gehoor, met tolk I.S..

2.17. Intussen heeft verzoekende partij zowel bij het verzoekschrift als bij een aanvullende nota meerdere aanvullende gegevens aangebracht tot staving van haar nationaliteit, die samengenomen duidelijk een band kunnen aantonen van verzoekster met Eritrea. Naast het diploma van verzoeksters echtgenoot van de *“College of Marine & Technology”* van Masawa van 2015, zijn er de vele foto's van haar echtgenoot die op verschillende ogenblikken genomen werden met vrienden of met een recente krant voor bekende plaatsen te Masawa. Deze laatste foto's zijn bewust genomen als bewijs van zijn aanwezigheid te Masawa. De foto met vrienden voor het standbeeld van de martelaren is ouder. Dat deze man haar echtgenoot is, kan blijken uit de huwelijksfoto's.

2.18. Voorts legt verzoekster een televisieprogramma van 1 uur en 8 minuten neer van de Eritrese televisie over *“Martelaren, juwelen van Eritrea”* (titel aldus vertaald in het verzoekschrift) waarin verzoekster kort maar zichtbaar in voorkomt (zoals de nota aangeeft op 1u4') waar ze met vele andere personen in uniform wordt gefilmd terwijl ze aan het graven zijn in het kader van openbare werken. Een afdruk is bijgevoegd als stuk 2 bij de aanvullende nota. Voorts zijn er de vele foto's van verzoekster toen ze in het leger was, met vriendinnen en in een soort grot.

2.19. Ten slotte valt de taal van verzoekster op tijdens het tweede verhoor waarbij ze duidelijk de Eritrese zienswijze gebruikt (*“Om het Eritrees zijn te bevstigen, er was een oorlog tussen Eritrea en Ethiopie. Het was dan bevrijd. Om onder het Ethiopische uit te komen.”*; *“Wat bedoelt u daarmee - 'Om onder het Ethiopische uit te komen.' - ik begrijp u niet helemaal?”*; *“Eritrea werd bezet door Ethiopie.”*). Ook kan worden vastgesteld dat verzoekster zich goed kan situeren in Eritrea en duidelijk de plaatsen waar ze gewoond heeft, kan beschrijven. Ze weet welke scholen en studie jaren er zijn en beschrijft hoe ze zelf van de school werd weggestuurd. Verzoekster vertelt ook over haar broer die meegenomen werd en over de beide keren die ze zelf gearresteerd was (aantal maanden, de plaatsen, overplaatsing).

2.20. Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. Dit is *in casu* het geval.

2.21. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster een vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus van de verzoekende partij wordt erkend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juli tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK